

Adanada Eylül Akşamları

– bî-Vefa · 20 Şubat 2019

Eskimiş anılardan dimağlarda kalan son tat; hüzün
Sessizliği çağırır düşünceler anlamsızdır sözün
Adana'da Eylül akşamları bir mevsim kadar uzun
Ansızın ulaşacak zaman takvimlerde son yaprağa
Ömrün son demindedir belki arzular çıkmaz sabaha
Mısra mısra dillenir yürekte biriken bunca sızın
Ulaşacak zaman takvimlerde son yaprağa ansızın

Daha dün gibi sanki belki daha eskilerden kalan
Serinlik taşınır vaktiyle adımlanmış sokaklardan
Eylül Akşamlarını hatırlatır bir nefes dostlardan
Çam kokusuyla hatırlanan sevdalardan kaç isim var
Kaç hazan daha böyle rüzgarlarla savrulur yapraklar
Gönül arzuladığı hazzı bulur böyle kaç akşamdan
Kaç isim var çam kokusuyla hatırlanan sevdalardan

Akşam olur güneş çekilir gündün gölgeler silinir
Sandalyeler kapı önünde demli çaylardan içilir
Eylül Akşamları ince fasıldır ömürden, geçilir
Ah! O ud sesi içimde titreşir zalımın telleri
Gurbet türküleriyle alevlenir ayrılık günleri
"Uzaktan göründü benim dağlarım" der udi içlenir
Ah! O ud sesi zalımın telleri içimde titreşir

Ne çare ki faniyiz eski dostlardan şimdi kimler var
Naif bir teselli uzak şehirleri bağlayan yollar
Eylül Akşamlarında içimizde hep bir çocuk ağlar
Genç uyandığımız o sabahlar bir ömür uzak bize
Asude günlerden sanki bir nefeste ermişiz güze
Ömrün ikindisinde kimine kaderde yalnızlık var
Bir ömür uzak bize genç uyandığımız o sabahlar

O günlerden en yaralı hatıra çok sevilen yarıdır
İçimizi titreten çam kokusu sinmiş şarkılardır
Eylül Akşamları uzun yazdan kalan en son selamdır

Belki yakın bir vuslat daha vardır üzülmessin dostlar
Ruhları tarifsiz duygularla doldururken Sonbahar
Yorgun gönüllerde bahara uzanan bir umut kalır
Üzülmessin dostlar belki yakın bir vuslat daha vardır

Şubat-2017

Adana